

WSPOMNIENIE O PROFESORZE DR. HAB. ANDRZEJU CHOBOCIE

18 października 2008 r. zmarł prof. dr hab. Andrzej Chobot – wieloletni pracownik Katedry Prawa Pracy i Prawa Socjalnego Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Zmarłego pożegnaliśmy na Cmentarzu Junikowskim 24 października 2008 r. Uniwersytet, Wydział Prawa i Administracji poniosły dotkliwą stratę, a Katedra Prawa Pracy i Prawa Socjalnego odczuła to w sposób szczególny. Straciliśmy Kolegę i Przyjaciela, współtwórcę szeregu osiągnięć naukowych i dydaktycznych na przestrzeni ostatnich 35 lat.

Prof. Andrzej Chobot urodził się 22 sierpnia 1946 r. w Żabikowie koło Poznania. Po ukończeniu szkoły podstawowej w 1960 r. podjął naukę w Liceum Ogólnokształcącym nr 9 w Poznaniu, a w 1964 r. przyjęty został na I rok stacjonarnych studiów prawa na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Studia prawnicze ukończył w 1969 r. przedstawiając pracę magisterską *Zakończenie najmu*. Po ukończeniu studiów na krótko podjął pracę zarobkową w „Społem” PSS w Poznaniu, lecz już w lutym 1970 r. został przyjęty na Studium Doktoranckie przez ówczesną Katedrę Prawa Pracy UAM. Wkrótce, gdyż już w październiku 1970 r., powierzono Mu etat asystenta, a od 1 września 1972 r. – starszego asystenta we wspomnianej Katedrze. W marcu 1973 r. na podstawie rozprawy doktorskiej *Regulacja twórczej pracy badawczej w stosunkach pracy PRL* uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych, a następnie 1 września 1973 r. uzyskał stanowisko adiunkta w Katedrze Prawa Pracy.

W 1984 r. na podstawie rozprawy habilitacyjnej i pomyślnego przebiegu kolokwium habilitacyjnego uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych zatwierdzony przez ówczesną Centralną Komisję ds. Kadr Naukowych. W związku z uzyskaniem powyższego stopnia naukowego został mianowany na stanowisko docenta w Katedrze prawa pracy UAM. Jego praca habilitacyjna *Pracowniczy obowiązek dbałości o dobro zakładu pracy a ograniczenia wolności pracy* była niewątpliwie jednym z czynników inspirujących do późniejszego unormowania w Kodeksie pracy instytucji pracowniczego zakazu konkurencji wobec pracodawcy.

W 1990 r. został powołany przez Rektora UAM – początkowo na czas określony – na stanowisko pracy profesora nadzwyczajnego UAM. Znaczący dorobek naukowy śp. Prof. Andrzeja Chobota oraz Jego osiągnięcia w pracy dydaktycznej i organizacyjnej pozwoliły Radzie Wydziału Prawa i Administracji na podjęcie uchwały w sprawie wszczęcia procedury zmierzającej do nadania tytułu naukowego profesora. 12 lipca 1999 r. Prezydent RP mianował Go profesorem, a następnie Rektor UAM powołał na stałe na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Aktywność naukowa zmarłego Profesora była dość różnorodna. Uzasadnione jednak wydaje się wyróżnienie kilku podstawowych nurtów badawczych. W pierwszym okresie działalności naukowej Profesor Chobot koncentrował uwagę na problematyce badawczej pracy o charakterze twórczym wykonywanej w ramach czy w związku ze stosunkiem pracy. Efektem tego kierunku dociekań naukowych była zarówno wspomniana rozprawa doktorska, jak i opublikowana w 1975 r. monografia *Twórczość wynalazcza a umowa o pracę nad wynalazkami*. Wspomniany kierunek badawczy Profesor kontynuował w opracowaniach artykułowych zarówno w polskich czasopismach naukowych, jak i w wydawnictwach obcojęzycznych, szczególnie anglojęzycznych. Drugi nurt badawczy obejmuje problematykę konstrukcji klasycznego stosunku pracy w warunkach istotnie zmieniającej się sytuacji na rynku pracy, a przede wszystkim poszukiwania lub adaptowania innych konstrukcji zatrudnieniowych. Wyrazem tych badań stała się przede wszystkim monografia z 1997 r. dotycząca analizy nowych form zatrudniania, a ponadto szereg artykułów na łamach polskiego piśmiennictwa prawniczego. Znaczące miejsce w zainteresowaniach naukowych Zmarłego zajmowała problematyka prawa czasu pracy. To bezspornie obszar badawczy trudny i skomplikowany. Podobnie jak np. wynagradzanie pracy, stanowi przedmiot istotnie rozbieżnych interesów stron stosunku pracy. Jest tak tym bardziej, że zarówno uprzednie, jak i obecna regulacja prawna czasu pracy muszą budzić

i budzą szereg wątpliwości i kontrowersji. Znaczącą ich część Profesor dostrzegł w monografii poświęconej problematyce czasu pracy w Kodeksie pracy po jego zmianach i nowelizacji. Zaproponował w tej publikacji kilka propozycji zmierzających zarówno w kierunku uelastycznienia czasu pracy, jak i poszanowania czasu wolnego od pracy. Przedstawione krótkie opisy zainteresowań Profesora z pewnością nie mają charakteru wyczerpującego. Warto chociażby wskazać na cenne publikacje artykułowe dotyczące problematyki ochrony pracy, czy niektórych aspektów związanych z zatrudnianiem nauczycieli oraz nauczycieli akademickich.

Znaczący jest udział zmarłego Profesora w działalności dydaktycznej realizowanej w Katedrze. Prowadził wykłady oraz seminaria na wszystkich kierunkach studiów (prawo, administracja, europeistyka). Pod Jego kierunkiem przygotowano ok. 250 prac magisterskich, a także przygotowana została i obroniona praca doktorska dr Justyny Stencel dotycząca zakazu konkurencji w prawie pracy. Od niemal 10 lat Profesor prowadził zajęcia dydaktyczne i kierował Katedrą Prawa Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Uniwersytetu Szczecińskiego. Był promotorem dwóch rozpraw doktorskich pracowników tej Katedry, dr. S. Driczyńskiego i dr E. Babskiej. Pod Jego kierunkiem przygotowano również ok. 140 prac magisterskich.

Prof. Andrzej Chobot przez trzy kadencje kierował Podyplomowym Studium Prawa Pracy na Wydziale Prawa i Administracji UAM (do 1999 r.) Przez jedną kadencję był Członkiem Senackiej Komisji Prawnej, a nadto na okres 3 lat działające na UAM związki zawodowe powierzyły Mu funkcję wydziałowego społecznego inspektora pracy. Również przez okres jednej kadencji pełnił obowiązki członka komisji dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Patrząc przez pryzmat ponad 30-letniej współpracy w Katedrze i na forach pozauczelnianych sądzę, że wypada wspomnieć o otwartości Profesora na podejmowanie nowych inicjatyw w zakresie badań naukowych. Mimo ciężkiej i długotrwałej choroby nie opuszczały Go ambitne plany podejmowania nowych wyzwań naukowych (szczególnie w obszarze ochrony pracy). Nieubłagana śmierć wyrwała Go z naszego grona.

Cześć Jego pamięci.

Zdzisław Niedbala